

तनुवातनमःस्थिताः । रत्नशर्करावाणुकापङ्कधूमतमः

प्रभाः । सहातमःप्रभा वेत्यधोधोनरकभूमयः” ।

नरकमुक्त पु० नरकान्मुक्तः । नरकान्मुक्ते “कपयचरणाः
कपूयां योनिमापद्येरन्” श्रुतिः अन्तुशयशब्दे १८८८०
दृश्यम् । गारुडे २२८७० ततो छद्मानां पापविशेषात्
योनिभेदमाप्तिरुक्ता यथा

“नरकात् प्रतिष्ठस्तु पापयोनिषु जायते । पतितात्
प्रतिष्ठन्नाथ खरयोनिं व्रजेदुबुधः । नरकात् प्रतिष्ठस्तु
क्षमिर्भवति पातकी । उपाध्याये व्यक्तीकन्तु क्त्वा या
भवति द्विजः । तज्जायां मनसा वाङ्मन्त्रद्वयं वाप्यव-
श्यम् । गर्दभो जायते जन्तुर्भित्त्यैवापमानकत् । शलो-
वितरमाक्रुश्य शारिका संप्रजायते । पितरो पीडयित्वा तु
कक्षपत्यञ्च जायते । भर्तुः पिण्डसुपान्नं यो हित्वा
ऽग्न्यानि च सेवेत् । सोऽपि मोहसमापन्नो जायते वा-
नरो नृपः । न्यासापहृतां नरकात् विमुक्तो जायते
क्षमिः । असूयकश्च नरकान्मुक्तो भवति राजसः । विशा-
खहृतां च नरो िनयोनौ प्रजायते । यवधान्यानि
हृत्वा तु जायते सूषिको नृपः । परदारामिमपौतु द्रको
पोरोऽभिजायते । भ्रातृभाष्याप्रसङ्गत्वे कोकिडो जायते
नरः । गुवांदिभाष्यागमनाच्छूकरो जायते नरः । यज्ञ-
दानविक्रादानां विमुक्तो भवेत् क्षमिः । देवतापिट-
विप्राणामदत्त्वा योऽक्षमश्रुते । प्रसक्तो नरकादापि वा-
यसः स प्रजायते । ज्येष्ठभ्रातृवसानाञ्च क्रौञ्चयोनी
प्रजायते । गूढश्च ब्राह्मणो गत्वा क्षमियोनी प्रजायते ।
तस्यामपत्यसुत्पाद्य काष्ठान्तः कीटको भवेत् । कृतघ्नः
क्षमिकः कीटः पतङ्गो दृष्टिकस्तथा । अश्वत्थं पुरुषं
हृत्वा नरः संजायते खरः । क्षमिः स्त्रीपक्षकतां च
बाह्वहना प्रजायते । भोजनं चोरयित्वा तु मलिका
जायते नरः । हृत्वाक्षुष्वैव माज्जोरक्तिवह्वैव
सूषिकः । हतं हृत्वा च नकुलः काको मद्गुरमामिमम् ।
मधु हृत्वा नरो दंशः पूर्णं हृत्वा पिपीलिकः । अपो
हृत्वा तु पापात्मा वायसः संप्रजायते । हृते कांसे च
हारीतः कपोतो वा प्रजायते । हृत्वा तु काञ्चनं भाण्डं
हमियोनी प्रजायते । कार्पाधिके हृते क्रौञ्चो वज्रि-
हृतां वक्रस्तथा । मयूरो वर्षकं हृत्वा शकं पतञ्च
जायते । जीवझीवकतां याति रक्तवस्त्रापहृत्वरः ।
कुण्डुर्नरः शुभान् मन्वान् वंशं हृत्वा शयो भवेत् ।
मखः कचापहरणे काष्ठकृत् काष्ठकीटकः । पुष्पाप-

हृदिरिहस्तु पङ्क्यवापहृत्तरः । शकहृतां च हारीत-
क्षीयहृतां च चातकः । गृहकृत् नरकान् गत्वा
रौरवादीन् सुदारुणान् । नृषुगुलमजगवकीत्यकसार
तद्वतां व्रजेत् । एष एव क्रमो दृष्टो गोमुवर्णादि-
हारिणाम् । विद्यापहारी मूकश्च गत्वा च नरकान्
वहन् । असमिद्धेऽग्नौ च कृते मन्दाग्निः संप्रजायते ।
परनिन्दाकृतघ्नत्वं परममावधानम् । नेत्रयुग्मं निर्दृष्ट-
त्वञ्च परदारोपसेवनम् । परस्वहरणाऽशौचं देवता-
नाञ्च कुत्सनम् । निजत्या वञ्चनं नृणां कार्पाण्यञ्च नृणां
बुधः । उपलक्षणादिजानीयात् छद्मानां नरकादनु-
प्रसङ्गात् खगादागतलक्ष्यं तत्रैव यथा “दयाभूतेषु संवादः
परलोकं प्रति क्रिया । सत्यं भूतहिता चोक्तिर्वेदमामान्य
दर्शनम् । गुरुदेवपूजा च केवलं साधुसङ्गमः ।
सत्क्रियाभ्यसनं मैत्री खर्गिणां लक्ष्यं विदुः । अष्टाङ्ग-
योगविज्ञानात् प्राप्नोत्यात्यन्तिकं लयम्” । अधिकं कर्मे-
विपाक शब्दे १७४२५० दृश्यम् ।

नरकस्थ त्रि० नरके तद्भूमौ तिष्ठति स्या-क ७त० । नरक-
भूमौ स्थिते श्वैतरणीमद्यां स्त्री हेमच० ।

नरकान्तक पु० ६त० । विष्णो नरकजिह्मशब्दे दृश्यम् ।

नरकामय पु० नरक आमय इव यस्य । श्रेते शब्दरत्ना० ।

नरक आमय इव कर्म । २नरकरूपे रोगे च ।

नरकीलक पु० नरेषु कीलक इव गहितत्वात् । गुरुशब्दे हेमच०

नरकेशरिन् पु० नर एव केशरी । १नरसिंहे नरसिंहशब्दे
दृश्यम् । नरः केशरीव शूरत्वात् श्मानवन्मते च ।

नरगण पु० १नरलभेदे उपयमशब्दे ११५०८० दृश्यम् । ६त०
२नरसमूहे च । [२मेदे न० अणादि० ।

नरङ्ग पु० नृ-अङ्गच् । वरणे (नारङ्गा) प्रसिद्धे शब्दभेदे
नरद् न० नरद+लस्य रः । नरदे ततः किशरा० तदस्य पञ्च-
मित्यर्थे ण् । नरदिक तद्विक्रतेरिति त्रि० ।

नरदेव पु० नरो देव इव । नृपे । “दर्श देवं नरदेव
सम्भवः” रघुः । “भूमिदेवनरदेवसङ्गमे” साधः ।

नरदिप् पु० नरान् द्वेष्टि दिप्-किप् । राजसे “ब्रह्मास्ते
तेन मूर्धनमदध्वंसश्चरद्विषः” भट्टिः ।

नरनगर न० नरप्रधानं नगरम् पूर्वपदात् संज्ञायां णत्वे
प्राप्ते जुष्ठादि० न णत्वम् । नगरभेदे

नरनारायणौ द्वि० व० । नरश्च नारायणश्च । अविभेदयोः
तयोः सप्तम्यकथा “तदा दंष्ट्रायघातेन नरसिंहं महाव-
लम् । सरभो ममयान् भर्तौ द्विधा मध्ये चकार ह ।